

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỐ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

*Đ***ỌC THÁNH-NGÔN**

Đồng Bản

.....
Bách Sinh
.....

TÀI LIỆU SƯ TÂM 2022
hai•không•hai•hai

Ebook làm theo tài liệu phổ biến ở Website **HUONGDAOFLORIDA.COM**. Mọi góp ý, đề nghị bỏ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có do sự trình bày lại, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ BẠCH SINH** và **BAN PHỤ TRÁCH WEBSITE HUONGDAOFLORIDA.COM** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 09/08/2022

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

Đọc THÁNH-NGÔN Cùng Bạn

BẠCH SINH

MỤC LỤC

CHỦ ĐỀ: — ĐỌC THÁNH NGÔN CÙNG BẠN	6
▫ Giới thiệu:	6
BÀI 1: Đá, Sắt, Cây Cỏ nghe Thánh Ngôn	7
BÀI 2: Nói chúc Thiên-Cung	10
BÀI 3: Đàn không nghiêm thì Thầy không giảng.....	15
BÀI 4: Thầy đã thả một lũ hổ lang ở lẫn lộn với các con.....	18
BÀI 5: ĐẠO BẾ: suy Cổ nghiệm Kim.	22
BÀI 6: Không tu nhẹ hơn bị Trục Xuất.	27
BÀI 7: Chí Tôn đã giao quyền phong thưởng cho Đức Lý Giáo Tông.	32
BÀI 8: ĐẠO LÀ GÌ?	36
BÀI 9: Thế nào là Tu?	40

CHỦ ĐỀ — ĐỌC THÁNH NGÔN CÙNG BẠN

 Bach Sinh.

GIỚI THIỆU:

“**T**ÁU VẤN TỪ LUẬN BIỆN THẬT THÀ, CHẴNG DỪNG NHỮNG TIẾNG SÂU XA, E KHÔNG HIỂU THẤU DIỄN ra ích gì” (kinh Sám Hối); tương tự như vậy, tôi còn nhớ có đọc ở đâu đó, đại ý, Đức Chí Tôn có nói rằng “*Anh em các con phần nhiều ít học, nếu Thầy dùng ngôn từ sâu xa thì chúng đâu có hiểu được*”. Thật vậy, cho dù chúng ta đang ở trong thập niên 20 của thế kỷ 21, có nhiều nhân sĩ trí thức trong đạo, có nhiều bài viết thật dài với ngôn từ và ý nghĩa thật cao sâu, có nhiều quyển sách về đạo dày hàng mấy trăm trang; nhưng nếu chúng ta bình tâm nhận xét thì thấy rằng độc giả của những bài viết này không phải là những đối tượng được đề cập đến trong kinh Sám Hối hay trong lời của Đức Chí Tôn nêu trên. Cho nên chúng tôi vô cùng tâm đắc khi được gợi ý từ hiền đệ Bạch Sinh về chủ đề này. Hiền đệ Bạch Sinh sẽ phụ trách chủ đề “**ĐỌC THÁNH NGÔN CÙNG BẠN**” trên Diễn Đàn Về Nguồn của Hương Đạo Florida. Chúng tôi sẽ trích từ Thánh Ngôn những lời dạy quan trọng và bên dưới sẽ là một lời bình ngắn. Điều này sẽ giúp cho những đồng đạo không có thời gian hoặc không có computer sẽ dễ dàng truy cập bằng điện thoại. Chúng tôi cũng mời gọi quý đồng đạo cùng tham gia đóng góp bài vở vào chủ đề này, âu cũng là một cách lập ngôn vậy. Trân trọng. **BBT.**

BÀI 1

ĐÁ, SẮT, CÂY CỎ NGHE THÁNH NGÔN

► **Lời Thưa Trước:**

Đạo Cao Đài là một tôn giáo lớn được mặc khải từ Đấng Thượng Đế thành lập tại Miền Nam nước Việt Nam để làm thánh-địa phổ độ cả thế trên hành tinh này.

Tất cả mọi công việc từ lớn đến nhỏ của Đạo đều được Thánh Ngôn chỉ dạy. Vì vậy, Thánh-ngôn là một phần kinh điển quan trọng hàng đầu của Đạo Cao Đài.

Có thể nói không có Thánh Ngôn thì không có Đạo Cao Đài. Thánh Ngôn chỉ dạy rất nhiều thứ. Từ việc ban Pháp Chánh Truyền, ban hành luật lệ, thiên phong phẩm tước. Thánh Ngôn dạy tận tường về Vũ Trụ Quan, Nhân Sinh Quan. Thánh Ngôn dạy về Qui Tam Giáo, Hiệp Ngũ Chi. Thánh Ngôn cũng dạy luôn về việc đạo bị bẻ...

Cái may mắn của người môn đệ Cao Đài là được đọc và học trực tiếp với ông Thầy Trời thông qua Thánh Ngôn. Thánh Ngôn là nguồn sống của Đạo Cao Đài.

Trên đường Đạo, do tất bật vào việc lo chén cơm manh áo, đa số chúng ta ít có thời gian để đọc Thánh Ngôn.

Cũng có trường hợp tuy đủ thời gian nhưng ngại mở ra đọc. Vì Thánh Ngôn nhiều quá đọc không nổi.

Cũng có trường hợp thấy Thánh Ngôn dạy nhiều điều không liên quan đến mình nên không đọc.

Vì vậy đa số có khuynh hướng nghe Thánh Ngôn gián tiếp theo cách truyền khẩu. Ai kể thì nghe.

Từ nay, Bạch Sinh sẽ cố gắng trích ra từ Thánh Ngôn, tùy theo từng chủ đề, để cùng với các bạn Đạo gần xa

tham khảo.

Hôm nay trong bài mở đầu chủ đề đọc Thánh Ngôn giúp bạn, Bạch Sinh mời quý bạn Đạo nghe Thánh Ngôn ngày 20-2-1926 (TNHT Q1 trang 9) như sau:

«...- Thầy nói một lần từ đây nhớ lấy, dầu cho đá, sắt, cây cỏ mà nghe đến Thánh Ngôn nơi Thầy mà con nói ra, cũng hoan nghinh, hướng lựa là người, con nhớ và an lòng...»

Và Thánh Ngôn ngày 27 tháng 8 1926 (TNHT Q1 trang 43) như sau:

«- Các con nói Đạo cho mỗi kẻ, nghe không tùy ý. Thầy nói cho các con nghe, nếu kẻ nào biết hiểu Thánh Ngôn của Thầy nơi miệng các con mà tỉnh ngộ, thì số hăng sống nó vốn còn, còn chẳng thì thôi, để chúng nó theo tà quái...»

► **Lời Bàn:**

Đoạn Thánh Ngôn trên, Chí Tôn nói rất rõ “*dầu cho đá, sắt, cây cỏ mà nghe đến Thánh Ngôn nơi Thầy mà con nói ra, cũng hoan nghinh, hướng lựa là người..*”

Cho thấy Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn cũng cảm hóa và phổ độ đến cây cỏ sắt đá... Chúng ta là con người, môn đệ yêu ái của đức Chí Tôn nếu lười đọc Thánh Ngôn, hoặc nghe xong rồi bỏ ngoài tai không áp dụng thì thiệt là uổng phí.

Đoạn Thánh Ngôn thứ hai, nếu có kẻ nào biết nghe Thánh Ngôn mà tỉnh ngộ thì số hăng sống của người ấy vốn còn. Còn chẳng nghe hoặc nghe rồi không tỉnh ngộ thì thôi. Chí Tôn đã nói cụ thể luôn: “*để chúng nó theo tà quái*”.

Bạch Sinh mong rằng mỗi ngày, sự đóng góp giúp cho chư đồng Đạo khắp nơi một chút bổ ích.

**Nay kính,
Bạch Sinh.**

BÀI 2
NOI CHỨC THIÊN-CUNG

 Bạch Sinh

Hôm nay Bạch Sinh mời quý bằng hữu cùng đọc bài Thánh Ngôn ngày 22 AOÛT 1926. (15-7-BÍNH Dần).

**NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
VIẾT CAO ĐÀI GIÁO-ĐẠO NAM-PHƯƠNG**

«..Đ., nghe dạy:

Buổi Bạch Ngọc Kinh và Lôi-Âm Tự lập pháp «Tam-Kỳ Phổ Độ», Quý Vương đã khởi phá-khuấy chơn Đạo. Đến danh Ta nó còn mượn, duy ngài Ta nó chẳng dám ngồi mà thôi.

Lại còn hiểu rõ rằng Ta đến với huyền diệu này, mượn cơ mầu nhiệm, hiệp Tam thập-lục Động đối gọi Tam thập lục Thiên. Các tên chư Thần. Thánh, Tiên, Phật bị mạo-nhận mà lập nên Tả-Đạo.

Người đâu hiểu rõ làm ra lẽ Trời-Phật vốn con buôn. Tội tình ấy lớn là thế nào?...

Người hiểu chăng?..."

Đoạn Thánh Ngôn trên đây được trích trong Nguyễn Thánh Ngôn Hiệp Tuyển quyển 2 trang 40 và 41.

Quyển Thánh Ngôn này nhà nào cũng có, ai cũng có đọc qua nhưng ít ai để ý nghĩa của đoạn Thánh-ngôn như thế nào và càng có suy nghĩ rằng Thầy nói ai chứ

không phải ta.

Chi tiết đầy đủ thêm: hãy đọc đoạn Thánh Ngôn sau:

“Các con coi đó thì đủ hiểu, các phẩm trật của các con nó nhiều là dường nào; song ấy là phẩm-trật Thiên vị.

Còn phẩm-trật Quý vị cũng như thế ấy; nó cũng noi chước Thiên-Cung mà lập thành Quý-vị, cũng đủ các ngôi, các phẩm, đặng đầy đọa các con, hành hài các con xử trị các con. Cái quyền hành lớn-lao ấy, do Thầy ban cho nó nên đặng quyền cảm dỗ các con, xui-biểu các con, giành giựt các con, mà làm tay-chơn bộ hạ trong vòng tôi-tớ nó.

Thầy đã thường nói: **hai đầu cân không song bằng, thì tiếng cân chưa đúng lý. Luật công-bình thiêng-liêng buộc phải vậy.** Thầy lắm phen phải bị mất, bị giựt con cái của Thầy vì chúng nó.

Thầy đã chỉ rõ hai nẻo tà chánh, sang-hèn rồi, vậy Thầy cũng chỉ phương hướng cho các con đi cho khỏi lầm-lạc. Các con hiểu rằng: Trong Tam Thiên Thế Giới còn có Quý mị chuyển kiếp ở lộn cùng các con thay, hưởng lựa là Thất thập nhị Địa này, sao không có cho đặng?

 (TNHT Q 1 ngày 15-11-Bính Dần, trang 75)

► Lời tìm hiểu thêm:

Đoạn Thánh Ngôn này có hai ý quan trọng:

- Ý thứ nhất sau khi lập Tam Kỳ Phổ Độ quý vương mới Khởi phá khuấy chơn Đạo.
- Ý thứ hai lập tam thập lục động đổi gọi tam thập lục Thiên bằng cách mượn chước Thiên Cung. Rõ hơn chi tiết chúng ta thấy rằng:
 1. Đây là đoạn Thánh Ngôn tiên tri những việc chưa xảy ra trong thời điểm ban Thánh Ngôn (15-7-Bính

Dẫn).

2. Làm sao để nhận định ai là người đích thực mang phẩm tước Thiên Cung và ai là người mượn chức Thiên-Cung ấy để lập thành quý vị đó là nhiệm vụ của mỗi tín hữu Cao Đài.

Cách duy nhất để ta phân biệt phẩm-trật ấy dựa trên Pháp Chánh Truyền.

Tham khảo Pháp Chánh Truyền ta thấy:

Thầy lập một Thánh-thể hữu hình gồm: nhứt Phật, tam Tiên, tam thập lục Thánh, thất thập nhị Hiền và tam thiên Đố Đệ. Tất cả các phẩm trật này được đối phẩm theo phẩm trật Thiên-Vị. Cho nên việc phong ban phẩm tước này phải được thực hiện vô cùng nghiêm ngặt:

Trích Pháp Chánh Truyền chú giải: phần Luật Công Cử chức sắc Cửu Trùng Đài (*nam phái và nữ phái*)

“Luật Công Cử CHỨC SẮC CỬU-TRÙNG ĐÀI (Nam-Phái và Nữ-Phái)

C.G:… Cả Chức Sắc Cửu Trùng Đài Nam Nữ đều phải thọ phong nơi Hiệp Thiên Đài, hoặc bởi cơ bút, hoặc bởi khoa mục, hoặc bởi công cử.

Nên khi công cử phải có một Chức-Sắc Hiệp-Thiên Đài giữ lễ công bình cho khỏi đều tư vị, lại còn có phương thế hỏi Đức Giáo Tông cùng Thầy, coi người đắc cử có phải chính vị hay không? nên trước khi thọ sắc phải do nơi Đức Giáo Tông cùng Thầy mới đặt”.

Trên đây là thủ tục phong tặng phẩm tước Thiên-vị.

Đối chiếu thực tế: những tôn giáo có danh xưng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ sau ngày khai minh Đại Đạo 15 tháng Mười Bính Dần sẽ thấy:

Ngoài các phái Cao Đài đã có từ trước 1975 ta không đá động tới vì tôn trọng sự lựa chọn của họ. Ta chỉ tìm hiểu nội vụ trong Cao Đài Tây Ninh.

Từ năm 1999, dựa theo Hiến Chương 1997, **Hội Đồng Chương Quản** đã phong phẩm tước cho các chức-sắc Cao Đài Tây Ninh cũng lấy phẩm tước của Pháp Chánh Truyền để áp dụng. Về thủ tục thì bỏ qua những bước vô cùng quan trọng như:

- “Không thọ phong nơi Hiệp Thiên Đài”
- Cũng “không thọ phong bởi cơ bút”
- Cũng “không thọ phong bởi khoa mục”
- Cuối cùng “không được thỉnh ý Đức Giáo Tông cùng Thầy coi người đắc cử có chánh vị hay chăng?”

Đối chiếu thực tế gần:

“Cuộc phong phẩm tước năm 2017 cũng không chức sắc Hiệp Thiên Đài giữ lễ công bình cho khỏi điều tư vị”.

Tất cả những điều trích dẫn Pháp Chánh Truyền và đối chiếu thực tế, ta thấy nó giống hoàn toàn Thánh Ngôn ngày 15-11-Bính Dần (TNHT Q 1, trang 75 của Đức Chí Tôn.) trên đây.

Vậy quý đồng Đạo bằng hữu trẻ của Cao Đài Tây Ninh hãy thử nghĩ và kết luận xem: Việc cầu phong cầu thăng vừa qua và sắp đến có phải là việc “Noi Chước Thiên Cung hay không?”

Hãy đọc lại đoạn này:

“Thầy đã chỉ rõ hai nẻo tà chánh, sang-hèn rồi, vậy Thầy cũng chỉ phương hướng cho các con đi cho khỏi lầm-lạc. Các con hiểu rằng: Trong Tam Thiên Thế Giới còn có Quỷ mị chuyên kiếp ở lộn cùng các con thay, hưởng lựa là

Thất thập nhị Địa này, sao không có cho đặng?

 (TNHT Q 1 ngày 15-11-Bính Dần, trang 75)”

Bạch Sinh

BÀI 3

ĐÀN KHÔNG NGHIÊM THÌ THẦY KHÔNG GIÁNG.

 Bạch Sinh

NHẬN THẤY LÚC SAU NÀY, PHẦN LỚN CHƯ ĐỒNG ĐẠO CỦA CHÚNG TA DO QUÁ TÍN NGƯỠNG NƠI ĐỨC CHÍ TÔN nên lơ là thiếu cẩn thận; ở nơi đâu cũng cúng cũng tụng được thậm chí nơi không thờ Chí Tôn cũng quỳ cúng, tụng Kinh Di Lạc^[1] Các vị quên một điều không phải nơi nào cũng có Chí Tôn và Chư Thần Thánh Tiên Phật giáng đàn chúng giám đầu.

Hôm nay Bạch Sinh mời quý đồng đạo và các bạn hữu trẻ cùng đọc Thánh Ngôn nói về việc những nơi Chí Tôn không giáng đàn:

* Thánh Ngôn ngày mùng 9 tháng 9 Bính Dần:

“Các con nghe,

Thầy hằng nói với các con rằng: «Thà là các con lỗi với Thầy, thì Thầy vì lòng từ bi mà tha thứ, chớ chẳng nên động đến oai linh chư Thần, Thánh, Tiên, Phật, vì họ chẳng tha thứ bao giờ»

Thầy lại cũng đã nói: «Mỗi khi Chờn Linh Thầy giáng Đàn thì cả vùn vùn muôn muôn Thần, Thánh, Tiên, Phật theo hầu hạ». Các con nếu mắt phàm thấy đặng phải khủng khiếp kinh sợ vô cùng; nhưng thấy chẳng đặng nên tội cũng giảm nhẹ đó chút.

[1] Mạng xã hội đã đăng một clip người thật và địa điểm thật việc một số đồng chức sắc và đạo hữu kéo đến tụng kinh tại Đình Thần ở một Tỉnh thuộc miền tây Việt Nam (*miễn nêu tên*).

Thất lễ là đại tội trước mắt các đấng Chơn Linh ấy, Thầy phải “thăng” cho các con khỏi hành phạt. Thầy chẳng buổi nào chấp trách các con, bởi lòng thương yêu hơn chấp trách rất nhiều; sợ là sợ cho các con mất đức với chư Thần, Thánh, Tiên, Phật.”

📖 (TNHT Q2.)

* Thánh Ngôn 30-9-1926:

«... xem đó thì các con khá dè dặt kính Thần, Thánh, cho lắm, vì Thầy là bậc Chí Tôn, lòng hay quảng đại mà tha thứ, chớ Thần, Thánh hễ các con có lỗi thì cứ Thiên điều mà quả phạt các con, nghe à!»

📖 (TNHT Q2.)

Nghe qua hai đoạn Thánh Ngôn vừa trích dẫn ở trên chúng ta thấy oai linh của chư Thần, Thánh, Tiên, Phật là trọng đại dường nào. Ai còn chút lương tâm nghe mà không ghê sợ?

Chỉ mới thất lễ thôi mà chúng ta cũng bị quả phạt rồi hưởng chi là thất Pháp? Đến sự thất pháp thì tội lớn gấp trăm ngàn lần thất lễ thử hỏi Chư Thần, Thánh, Tiên, Phật có tha thứ hay không?

Mỗi người hãy tự trả lời câu hỏi ở trên để biết mà tránh tội lỗi cho mình. Một khi đã biết rồi mà còn cố tình tham dự vào những đàn cúng “thất Pháp” thì tội tình ấy bị hình phạt thiêng liêng là quá ư đáng trách.

Quý đồng đạo trẻ tuổi của chúng ta tuy nhiệt huyết có thừa, tâm đạo có dư cũng đừng nên quá hăng say mà khinh thường pháp luật Thiên điều và pháp luật hữu hình của Đạo.

*** Quý bằng hữu hãy xem lại các đàn cúng tại Tòa

Thánh và các Thánh Thất, Điện Thờ Phật Mẫu hiện nay có Thất Pháp hay không?

- Thứ nhất Đàn cúng không có Hiệp Thiên Đài trấn pháp giữ Nê Hườn Cung của con cái Chí Tôn đang châu lễ mở cửa, có tránh khỏi tà quái xâm nhập hay không?
- Thứ hai không có chức sắc Hiệp Thiên Đài hành pháp chỉnh sát cúng phẩm.
- Vị trí bình bông và đĩa quả không còn đặt ngang hàng với Thái-Cực Đấng...

Và còn nhiều thứ thay đổi khác vân vân chúng ta có thấy rằng đàn cúng ấy bị thất Pháp hay không?

* Thánh ngôn ngày 7 tháng 2 năm 1930:

«... Thầy cho các con hay rằng Đại lễ Tòa Thánh chẳng hoàn toàn theo cách thức dậy trước đây thì khá biết rằng, có tà quái chứng mà thôi nghe!..»

 (TNHT Q2.)

* Thánh Ngôn 18 tháng 7 năm 1928:

«... nơi Đàn nào mà khác hơn Thánh giáo và bày biện nhiều trái cách thì đạo hữu không phép Tham dự»..

 (TNHT Q2.)

Hôm nay Bạch Sinh cùng quý bằng hữu đọc các đoạn Thánh Ngôn nói về việc đàn không nghiêm thì Thầy không giáng để chứng. Thầy không giáng thì có tà quái chứng (Thánh Ngôn). Quý bằng hữu có bằng lòng dâng cả Tam Bửu của chúng ta lên cho tà quái dùng phương nào thì dùng không? Tại sao ta không cúng Chí Tôn tại tư gia của ta?

Miền Tây, ngày 21 tháng 6 năm Nhâm Dần.

Bạch Sinh

BÀI 4
**THẦY ĐÃ THẢ MỘT LŨ HỔ LANG Ở LẤN LỘN
VỚI CÁC CON**

 Bạch Sinh

KÍNH MỜI QUÝ ĐỒNG ĐẠO VÀ QUÝ BẠN ĐẠO TRẺ
TUỔI CÙNG BẠCH SINH ĐỌC THÁNH NGÔN NGÀY
13 tháng 03 năm 1926 như sau:

Thánh ngôn 13 Mars 1926.

*“...Bởi vậy cho nên Thầy chẳng vì ghét mà không
lời khuyên dụ; cũng chẳng vì thương mà không sai quở
dễ dàng. Thầy nói trước cho các con biết mà giữ mình,
chung quanh các con dầu xa dầu gần Thầy đã thả một
lũ hổ lang ở lẫn lộn với các con. Thầy hằng xúi chúng nó
thừa dịp mà cắn xé các con, song trước Thầy đã cho các
con mặc một bộ thiết giáp; chúng nó chẳng hề thấy đặng,
là đạo đức của các con.*

*Ấy vậy ráng gìn giữ bộ thiết giáp ấy hoài cho tới ngày
các con hội hiệp cùng Thầy.»*

 (TNHT Q1 trang 13)

– Đọc tiếp Thánh Ngôn: Samedi 7 Août 1926 (29.6
B.D):

CAO ĐÀI

Mắng mấy con.

Mấy con nghe.

“Những sự phạm tục đều là mưu kế của Tà-Mị Yêu-

Quái cốt để ngăn trở bước đường Thánh Đạo của các con. Những mưu quỷ quyết ấy do lệnh Thầy dùng để thử các con.

Thầy đã nói Thầy đã thả một lũ hổ-lang ở lộn cùng các con; nó hằng thừa dịp mà cắn-xẻ các con, song trước Thầy đã cho các con mặc một bộ thiết giáp, chúng nó chẳng hề thấy đáng là đạo đức của các con. Thầy lại khuyên các con gìn-giữ bộ thiết giáp ấy cho đến ngày hội hiệp cùng Thầy. Ấy vậy Đạo là vật rất hữu ích như giáp hữu ích cho thân các con, nếu các con bỏ giáp thì thân các con ra trần lổ; còn bỏ đạo thì các con ở dưới phép Tà Thần.

...Các con chớ ngại. Ngày nay Đạo đã khai tức là Tà khởi. Vậy thì các con phải hết lòng, hết sức mà gìn giữ lấy mình; đã chẳng phải giữ mình của con mà thôi, lại còn gìn giữ cả Môn Đệ Thầy nữa...”

📖 (TNHT Q1 trang 35)

*** Quý đồng đạo thân mến Thánh Ngôn nói về Thầy thả một lũ hổ lang sống lẫn lộn với chúng ta; Đức Chí Tôn đã nói hai lần trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển.

Trước tiên ta nên để một phút bình tâm suy ngẫm về hai từ “**hổ-lang**” và “**ở lẫn lộn chung**”:

- **Hổ lang:** cọp và sói. Chắc chắn Chí Tôn không thả cọp và sói thật trên rừng đến mà thả một cái gì đó hung dữ tựa như cọp và sói.
- **Ở lẫn lộn chung:** cùng ở, cùng sinh hoạt đạo sự chung... Nếu là **cọp và sói** thật, chúng ta phát hiện tức khắc và cố tránh xa nguy hiểm. Nếu là người hung dữ giống như cọp sói nhưng mặc đồ khác, ta cũng phát hiện ngay và lánh xa trước. Chỉ có người bên ngoài mặc đạo phục, mang áo mão chúc sắc của Chí Tôn bên trong chứa tâm địa cọp sói mới có thể

sống chung với ta làm cho ta nhầm lẫn mà thân cận không phòng thủ xa lánh. Vì không phòng bị nên dễ bị tấn công bất ngờ. Họ tấn công bằng nhiều cách chứ không phải cắn xé bằng nanh nhọn vuốt bén mà thôi...

Điều này cho thấy tầm quan trọng của việc sống chung với hổ lang lớn đến dường nào.

Thánh ngôn này Đức Chí Tôn nói rõ ràng không có gì khuất lấp ẩn ý hay khó hiểu cả.

Qua Thánh Ngôn này chúng ta có quyền và có bổn phận nhìn lại những người chung sống với ta trong nền Đại Đạo để phân biệt ai là người thiết tu và ai là hổ lang mà Chí Tôn thả vào để cắn xé cản đường chúng ta về Bạch Ngọc Kinh?

Hãy xem xét các hành động sau đây:

- a. Bỏ luật pháp của Chí Tôn
- b. Chúc sớ cai Quản họ Đạo đến tư gia Đạo hữu ngăn chặn, hành hung các lễ cúng tại gia của Đạo Hữu.
- c. Người chết không cho đem vào Cự Lạc Thái Bình an táng... v.v.

Là hành động thương yêu giúp đỡ đồng đạo khi hữu sự hay là hành động cắn xé cản đường đồng đạo khi hữu sự?

- d. **NGHĨ SÂU HƠN ĐOẠN THÁNH NGÔN:** “*Những sự phạm tục đều là mưu kế của Tà-Mị Yêu-Quái cốt để ngăn trở bước đường Thánh Đạo của các con. Những mưu qui quyết ấy do lệnh Thầy dùng để thử các con*”:

Con đường Thánh Đạo là con đường đi đúng theo Pháp Luật Đạo. Những người tín đồ gặp khó khăn khi cố giữ gìn Luật Pháp Đạo không gì khác hơn là bị “mưu

kế của Tà-Mị Yêu-Quái cốt để ngăn trở bước đường Thánh Đạo của các con..”

Chính xác 100% đó là ý Thánh Ngôn “... *Những mưu quỷ quyết ấy do lệnh Thầy dùng để thử các con*”.

Khi đã hiểu được như vậy ta càng yên tâm công việc gìn giữ Luật Đạo là con đường chính nghĩa đúng như ý Thầy mong đợi.

Chúng ta được Trời ban cho một trí thông minh có thể tự nhận xét, tự phân tích và tự tìm hiểu coi chúng ta đang sống chung với ai là hổ lang hay là người tâm đạo?

Cụm từ “*sống lẫn lộn cùng các con*” chỉ những người thật chứ không phải hồn ma vô hình. Sống chung với chúng ta tức là cùng đang mặc áo mũ, mặc đạo phục giống như chúng ta. Chúng ta mới nhầm lẫn không biết ai là người đến phổ độ theo lệnh của Chí Tôn và ai là người đến cản xé cũng theo lệnh của Chí Tôn?

Mong rằng đoạn Thánh Ngôn mà Bạch Sinh vừa mới trích đọc ở trên được Đức Chí-Tôn nhắc lại đến hai lần kết hợp thực tế sẽ giúp ích cho mọi bạn hữu tín đồ môn đệ Cao Đài trong buổi Đạo loạn này tìm được con đường đi tu hành đúng nhất.

Xin trân trọng kính chào.

Miền tây Việt Nam, ngày 24 tháng 7 năm 2022

Bạch Sinh.

BÀI 5
ĐẠO BẾ SUY CỐ NGHIỆM KIM.

 Bạch Sinh

TỰ DANH TỪ “ĐẠO BẾ”, CHÚNG TA CHỈ NGHE KHI NGHIÊN CỨU GIÁO LÝ CAO ĐÀI, NGOÀI RA KHÔNG tìm thấy có tôn giáo nào nhắc đến. Từ đó chúng ta mới thấy được tính thống nhất của Tam Giáo và Ngũ Chi đều do một Đấng Cha Trời vi chủ. Khai Đạo và bế Đạo tất cả đều nằm trong Thiên Thơ dưới quyền thống nhứt của đức Thượng Đế.

* Mời quý đồng Đạo nghe bài Thánh Ngôn của THÍCH CA NHƯ-LAI Kim viết: CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ-TÁT:

...Chư-Sờn nghe dạy:

“...Vốn từ Lục-Tổ thì Phật-Giáo đã bị bế lại, cho nên tu hữu công mà thành thì bất thành; Chánh-Pháp bị nơi Thần-Tú làm cho ra mất Chánh-Giáo, lập riêng pháp-luật buộc mỗi Đạo Thiên.

TA vì luật-lệnh Thiên mạng đã ra cho nên cam để vậy, làm cho Phật-Tông thất chánh có trên ba ngàn năm nay. Vì Tam-Kỳ Phổ-Độ, Thiên-Địa hoàng khai, nơi «Tây-Phương Cực Lạc» và «Ngọc-Hư-Cung» mật chiếu đã truyền siêu rồi chúng sanh. Trong Phật-Tông Nguyên-Lý đã cho hiểu trước đến buổi hôm nay rồi; tại Tăng-Đồ không kiểm chơn-lý mà hiểu

Lắm kẻ đã chịu khổ hạnh hành Đạo... Ôi! Thương thay! Công có công, mà thưởng chưa hề có thưởng; vì

vậy mà TA rất đau lòng.”

📖 (TNHT Q1 trang 22.)

* Mời nghe tiếp Thánh Ngôn: Vĩnh-Nguyên-Tự (Cần-Giuộc) Samedi 21 Août 1926 (14 tháng 7 B.D.):

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO ĐẠO NAM-PHƯƠNG

“... Nguyên từ buổi bế Đạo, tuy chánh-pháp ra cũ mặc dấu, chỗ kỳ trung thọ đắc kỳ truyền. Luật lệ tuy cũ chỗ đạo vẫn như nhiên. Do công đức mà đắc đạo cùng chẳng. Nhưng mà có một điều là Ngọc Hư Cung bác luật, Lôi Âm-Tự phá cỗ, nên tu nhiều mà thành ít.

Vì vậy cho nên các con coi thử lại, từ hai ngàn năm nay, bên Á-Đông này đã đặng bao nhiêu Tiên, Phật. Các con duy biết có một mình Huệ-Mạng Kim-Tiên mà thôi.”

📖 (TNHT Q1 trang 40)

Mời nghe tiếp đoạn Thánh Ngôn:

“...Chư tăng, chư chúng-sanh hữu-căn, hữu-kiếp, đặng gặp kỳ Phổ Độ này là lần chót; phải rán sức tu hành, đừng mơ mộng hoài trông giả-luật. Chư-Sơn đắc Đạo cùng chẳng là do nơi mình hành đạo. Phép hành đạo Phật Giáo dường như ra sai hết, tương tự như gần biển «Tả-Đạo Bàng-Môn». Kỳ truyền đã thất Chư Sơn chưa hề biết cái sai ấy do tại nơi nào; cứ ôm theo luật Thần-Tú, thì đương mong mỏi về Tây-Phương mà của Tây-Phương vẫn cứ bị đóng, thì cơ thành chánh quả do nơi nào mà biết chắc vậy. Ta đã đến với huyền-diệu này, thì từ đây TA cũng cho Chư Tăng dùng huyền diệu này mà học hỏi, ngày sau đừng đổ tội rằng vì thất học

mà chịu thất kỳ truyền. Chư tăng từ đây chẳng dặng nói Phật giả vô ngôn nữa...”

📖 (TNHT ngày Q1 trang 23)

▶ **Lời Tìm hiểu thêm**

Với các đoạn trích Thánh Ngôn kể trên, chúng ta thấy Chí Tôn và các Đấng nói về các tôn giáo của Nhị Kỳ đã bị bẻ nên người tu *“nên tu nhiều mà thành ít.”* do bởi *“Phép hành đạo Phật Giáo dường như ra sái hết, tương tự như gần biển «Tả-Đạo Bàng-Môn». Kỳ truyền đã thất Chư Sơn chưa hề biết cái sai ấy do tại nơi nào; cứ ôm theo luật Thần-Tú, thì đương mong mỏi về Tây-Phương mà cửa Tây-Phương vẫn cứ bị đóng”*.

Những lời Thánh Ngôn trên các tôn giáo khác không được nghe, hoặc có nghe chẳng nữa cũng phán đoán đấy là chuyện riêng của Cao Đài không liên quan đến họ v.v.

Riêng trong Cao Đài, đâu có người tín đồ Cao Đài nào chịu suy nghĩ tại sao khi mới bắt đầu gieo truyền giáo lý Tam Kỳ các Đấng lại nói ngay đến việc các tôn giáo xưa bị bẻ?

Đây là một *lời cảnh cáo trước cho chư môn đệ Cao Đài* rằng hãy noi gương các tôn giáo cổ mà cẩn trọng gìn giữ chơn truyền của của Tam Kỳ Phổ Độ tránh khỏi bị bẻ mà chúng sanh không ai hay biết. Tượng Tự như các tín hữu Phật Giáo cứ noi theo cổ luật phật giáo mà tu nhưng Phật Giáo đã bẻ rồi có ai hay *“cứ ôm theo luật Thần-Tú, thì đương mong mỏi về Tây-Phương mà cửa Tây-Phương vẫn cứ bị đóng”*.

**** Tam Kỳ Phổ Độ có thể bị bẻ trước 700 nghìn năm không?*

Có thể chứ. Chính vì sợ giáo pháp Tam Kỳ Phổ Độ bị đóng nên Đức Chí Tôn mới buộc các môn đệ phải lập đại thế thật nặng “...**gìn luật lệ Cao Đài...**”. Chỉ có gìn luật lệ Cao Đài mới giúp giữ Đạo Trời của Đức Cao Đài mới không bị bế trước thất úc niên.

Có lẽ quý đồng môn vẫn còn nghĩ rằng Đạo sẽ khai đến thất úc niên thì làm gì bị bế? Đây là một suy nghĩ lệch lạc lớn nhứt đa số các tín đồ môn đệ vấp phải. Tương tự ngày xưa Phật Giáo cũng đã tiên tri sẽ truyền giáo 5000 năm. Nhưng chưa được 1500 năm đến thời Lục Tổ Huệ Năng đã bị bế. Chũ bế đây không phải đức Thích Ca Mâu Ni đóng cửa đạo. Mà chính chúng sanh mở đường khác (*canh cái*) không đi theo nữa, đường chánh pháp không ai đi nên bị cỏ dại che mất lối tức bị bế vậy.

Chúng tôi xin mạn phép nói rõ thêm ý này: Chí Tôn tiên tri Đạo khai truyền thất úc niên bằng cách áp dụng chánh pháp của Ngọc Hư Cung để phổ độ. Thầy nói chắc chắn không rút lại.

Nhưng mới một trăm năm thôi, con người không giữ lời hứa gìn luật lệ Cao Đài; chạy ùa theo luật của Hội Đồng Chương Quản mà lòng lại mơ về Bạch Ngọc Kinh. Chánh Pháp Ngọc Hư Cung không gìn giữ tu học. có khác nào hồi nhị kỳ “**cứ ôm theo luật Thần-Tú, thì đương mong mỏi về Tây-Phương mà cửa Tây-Phương...**” vậy.

Có lẽ quý đồng môn chưa cảm nhận được hết những gì sâu thẳm trong lòng, đỉnh ninh rằng Chí Tôn từ bi sẽ tha thứ chấp nhận hết???

Xin thưa không thể! Chùng nào chúng sanh có thấy được Thánh Ngôn của Chí Tôn chấp nhận thay đổi và hủy bỏ luật pháp của Tam Kỳ Phổ Độ: tu thế nào cũng

được đắc Đạo, thì ngày ấy Ngọc Hư Cung mới không áp dụng Pháp điều Tam Kỳ Phổ Độ để xét công, tội của môn đệ.

Vì vậy xin tóm ý: Không gìn luật lệ Cao Đài, như sanh bỏ Thầy tức bỏ Chí Tôn ra đi, đồng nghĩa với “**lòng hai**”, không bị “**Thiên Tru Địa lục**” mới lạ! Xin đừng mơ mộng sẽ được Chí Tôn cứu như lời giải thích của kẻ manh tâm ngụy luận để chặn đường Thánh Đạo.

Hôm nay, Bạch Sinh vì thấy thương quý cô bác lớn tuổi đa phần ít học thiếu hiểu đã tận tâm phục vụ Luật Thần Tú mà lòng mơ về Tây Phương nên cố đọc các Thánh Ngôn nói về Đạo Bế này mong giúp được phần nào cho quý cô bác.

Miền Tây Việt Nam, ngày 30 tháng 6
năm Nhâm Dần
Bạch Sinh.

BÀI 6 KHÔNG TU NHỆ HƠN BỊ TRỤC XUẤT.

 Bạch Sinh

HÔM NAY BẠCH SINH MỜI QUÝ ĐỒNG ĐẠO ĐỌC BÀI THÁNH NGÔN RẤT ĐẶC BIỆT CHO MỌI NGƯỜI TRONG cũng như ngoại Đạo Cao Đài:

«Vậy Thầy lại dặn các con: nếu kẻ không tu, làm đủ phận người, công-bình, chánh trực, khi hồn xuất ra khỏi xác thì cứ theo đẳng cấp gần trên mà luân-hồi lại nữa, thì biết chừng nào đặng hội hiệp cùng Thầy; nên Thầy cho một quyền rộng rãi, cho cả nhơn-loại Càn Khôn Thế-Giải, nếu biết ngộ kiếp một đời tu, đủ trở về cùng Thầy đặng; mà... hại thay... Thầy chưa đặng hữu hạnh hoan lạc, thấy đặng kẻ ấy.

Vậy Thầy dặn: Đạo là nơi các con nên qui-trọng đó vậy.»

 (TNHT Q1 trang 76 ngày 15-11-Bính Dần dl 19-12-1926)

► Lời tìm hiểu thêm

Câu Thánh Ngôn trên đây Đức Chí-Tôn nói rất rõ. Nhưng đọc lướt qua ít ai hiểu thấu ý nghĩa, nhất là người ngoại đạo Cao Đài khó lãnh hội được điều Chí-Tôn chỉ dạy.

Để hiểu tận tường ý nghĩa của câu Thánh Ngôn trên chúng ta cần hiểu chính xác các cụm từ sau đây trước:

- “Không Tu” là gì?
- “làm trọn phận người, Công Bình, Chánh trực” là gì?

– “*Đẳng cấp gần trên*” là gì?

Chữ «**không tu**» có thể được hiểu theo hai ý:

- Ý thứ nhất (*hay nghĩa đen*): Không tu nghĩa: Sống theo bản năng của một sinh vật. Không tin như quả luân-hồi. Vì không tin tưởng vô vi Thần Thánh Tiên Phật.
- Ý thứ hai (*hay nghĩa bóng*): Không tu nghĩa: Không tuân thủ theo Pháp Điều Tam Kỳ Phổ Độ để tu học, nhưng vẫn còn tin tưởng các tôn giáo cổ.

Tổng quát: Không tu mà trọn phận người lại đủ công bình chánh trực; Chí Tôn muốn nói cho con cái của Người biết theo nghĩa bóng thứ hai, tức là tuy không tu theo pháp điều Tam Kỳ Phổ Độ nhưng vẫn biết đạo đức. Sở dĩ ta khẳng định được ý này nhờ cụm từ thứ hai: “*làm đủ phận người, Công Bình, Chính trực*”. Các đặc tính này chỉ của người hiểu đạo, biết đạo, và thực hành đạo, chứ không phải đặc tính của người chỉ sống theo bản năng sinh vật. Nói rõ hơn họ là người có tu nhưng theo kinh điển của Thánh hiền xưa để lại.

Nhờ ý này ta mới hiểu được chữ “*không tu*” có nghĩa là không có chân trong môn đệ Đức Cao Đài trong Tam Kỳ Phổ Độ nhưng còn tín ngưỡng các tôn giáo của nhị kỳ và nhất kỳ Phổ Độ còn lưu truyền. Người ta vẫn căn cứ do theo đó để ở đời và sinh hoạt đời sống, chứ không phải vô thần không tín ngưỡng. Cuối cùng, ta có thể hiểu câu **không tu** chính xác là không tu theo Tam Kỳ Phổ Độ.

Ý nghĩa cụm từ “**đẳng cấp gần trên**”:

Cụm từ này nằm trong Vũ trụ quan Cao Đài trong phần Hậu Thiên Đại Đạo. Người ngoại đạo Tam Kỳ Phổ Độ sẽ không rõ ý này. Đức Chí Tôn đã dạy cho môn đệ

của Ngài biết trong bài kinh Ngọc Hoàng như sau:

*“Thượng Chương Tam Thập Lục Thiên,
Tam Thiên Thế Giới,
Hạ ốc Thất Thập Nhị Địa
Tứ Đại Bộ Châu...”*

Ta lưu ý cụm từ *“Thất Thập Nhị Địa”* tức là 72 địa cầu.

Câu kinh trên được thuyết giảng đầy đủ trong đoạn Thánh Ngôn sau:

Dimanche 19 Décembre 1926 (15.11. Binh Dân) của
NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VIẾT CAO. ĐÀI GIÁO
ĐẠO NAM PHƯƠNG

“Các con nghe

Thầy hỏi: các con chết rồi các con ra thế nào?

Các con đi đâu?

“Chẳng một đứa hiểu đặng cơ mầu-nhiệm ấy. Thầy dạy: Cả kiếp luân-hồi thay-đổi từ trong nơi vật chất mà ra thảo mộc, từ thảo mộc đến thú cầm; loài người phải chịu chuyển kiếp ngàn năm, muôn muôn lần, mới đến địa-vị Nhơn phẩm. Nhơn-phẩm nơi thế này lại còn chia ra phẩm-giá mỗi hạng. Đứng bực Đế vương nơi trái địa cầu này, chưa đặng vào bực chót của Địa cầu 67. Trong Địa cầu 67, nhơn-loại cũng phân ra đẳng cấp dưỡng ấy. Cái quý trọng của mỗi Địa cầu càng tăng thêm hoài, cho tới Đệ nhất Cầu, Tam Thiên Thế Giới; qua khỏi Tam-Thiên Thế Giới thì mới đến Tứ Đại Bộ Châu qua Tứ Đại Bộ Châu mới vào đặng Tam-Thập-lục Thiên; vào Tam-Thập lục Thiên rồi phải chuyển kiếp tu hành nữa, mới đặng lên đến Bạch-Ngọc-Kinh, là nơi

Đạo-Phật gọi là Niết Bàn đó vậy.”

 (TNHT Q1 19 Décembre 1926 (15-11 Bính Dần) trang 74)

Mỗi ngày cúng tứ thời ai cũng đều có đọc câu Thất Thập Nhị Địa là 72 địa cầu. Địa cầu chúng ta đang sống là địa cầu 68, vị trí 68 trong hệ thống Thất Thập Nhị địa theo thứ tự tính từ trên xuống khởi từ Đệ Nhất Địa Cầu, xuống Đệ Nhị, xuống Đệ Tam... đến Địa Cầu 68. Vị trí 68 nằm giữa 67 và 69. (*địa cầu 67 bên trên, địa cầu 69 là bên dưới*)

Trở lại câu Thánh Ngôn đầu bài ta hiểu rằng: Một người không phải tìn đồ Cao Đài làm trọn phận người công bình chánh trực khi thoát xác được lên địa cầu kế trên là địa cầu 67 kế tiếp... đến địa cầu số 1, rồi qua ba ngàn thế giới tiếp tục tu mới về tới Bạch Ngọc Kinh. Mỗi địa cầu ta cõi bỏ một xác chết. Đến Bạch Ngọc Kinh phải bỏ 3072 xác chết cho 3072 kiếp đầu thai. Ta thử nhơn lên một kiếp sống trong bình 70 tuổi với 3072 kiếp phải 215040 năm. (*hai trăm mười lăm nghìn không trăm bốn mươi năm.*)

Bạch Sinh nói nhỏ thêm:

Người không tu, Người tu theo cựu luật, khác hơn người có nhập môn Tam Kỳ Phổ Độ nhưng không giữ chơn truyền đã bị án **Trục Xuất**.

Hại hạng người “Người không tu, Người tu theo cựu luật” tương đương với nhau. Nếu làm trọn phận người cộng thêm công bình chánh trực phải trên hai trăm nghìn năm (200.000 năm) mới về tới Bạch Ngọc Kinh.

Người bị án Trục Xuất tận đọa tam đồ không được hưởng ân huệ thăng lên cấp kế trên. Họ phải quay lại Kim Thạch Hồn để đi vòng kế tiếp cho đủ ba vòng.

Thiết tưởng, cũng nên trích ra đây *Đạo Luật Mậu Dần (1938) tại Chương IV: Tòa Đạo*, qui định thế nào là chịu án Trục Xuất đối với người đã nhập môn theo Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ:

“I- PHẠM PHÁP:

– Đề nhứt hình:

1. Không tuân Pháp Chánh Truyền và Đạo Nghị Định.
2. Phản loạn Chơn Truyền.
3. Chia phe phân phái và lập Tả Đạo Bàn Môn.

Những vị nào phạm các điều trên đây thì khép vào tội thứ nhứt trong Thập Hình của Đức Lý Giáo Tông nghĩa là **Trục Xuất**”.

“II- PHẠM LUẬT

– Đề nhứt hình:

1. Không tuân Tân Luật và các Luật Lệ Hội Thánh.
2. Công kích Hội Thánh.
3. Nghịch mạng.

Những vị nào phạm vào các khoản trên đây thì bị khép vào tội thứ nhứt trong Thập Hình của Đức Lý Giáo Tông, nghĩa là **Trục Xuất**”.

Trong khi ta may duyên gặp Đạo, **chỉ cần tùng luật pháp đạo, gìn giữ chơn truyền** “**Thầy cho một quyền rộng rãi, cho cả hơn-loại Càn Khôn Thế-Giải, nếu biết ngộ kiếp một đời tu, đủ trở về cùng Thầy đặng...**” sao chúng ta không làm? Chỉ một đời tu cũng về đặng Bạch Ngọc Kinh sao ta lại từ chối để đi chọn phẩm tước không do Chí Tôn ban đến cuối đời linh hồn không biết về đâu?

**Miền Tây Việt Nam, ngày mùng 2 tháng 7
năm Nhâm Dần.**

Bạch Sinh

BÀI 7
**CHÍ TÔN ĐÃ GIAO QUYỀN PHONG THƯỞNG
CHO ĐỨC LÝ GIÁO TÔNG.**

 Bạch Sinh

BẠCH SINH MỜI QUÝ ĐỒNG ĐẠO CÙNG ĐỌC ĐOẠN THÁNH NGÔN SAU:

“...Vì vậy THẦY mới lập ra có một phẩm Giáo Tông, nghĩa là anh cả của ba phẩm Đầu Sư, nghĩa là Giáo Hữu. Chẳng một ai dưới thế này còn dặng phép nói rằng thế quyền cho THẦY mà trị phần hồn của nhơn loại. Ai có đức hạnh lớn thì mới ngồi dặng địa vị của THẦY ban thưởng. Còn cả Môn Đệ ai cũng như ai, không dặng gây phe, lập đảng; nhược kẻ nào phạm tội, thì THẦY trực xuất ra ngoài, cho khỏi điều rối loạn.”

 (TNHT ngày 24-4-1926 Q1 trang 18)

► **Lời tìm hiểu thêm.**

Hiện tại rất nhiều người vẫn còn tin lời giải thích trong câu Thánh giáo của Đức Lý: “Tám là người của Lão, ngày sau có chỗ xài” được một số người giải thích giống như là Đức Lý Giáo Tông quy hoạch chọn sẵn vai trò của ông Lễ Sanh Thượng Tám Thanh (lúc ông cầu phong qua Hiệp Thiên Đài) cho thời điểm hiện tại vậy. Đó là một mị luận.

Sở dĩ Bạch Sinh trích dẫn đoạn Thánh Ngôn trên để giúp quý đồng đạo nhận ra một sự thật: Người của Đức Lý Giáo Tông không phải chỉ một mình Thượng

Tám Thanh. Tất cả chư môn đệ của Đức Cao Đài Ngọc Đế tu theo phẩm Cửu Thiên Khai Hóa tức Cửu Trùng Đài đều là người của Đức Lý. Bạn và tôi cũng là người của Đức Lý cả...

Câu Thánh giáo của Đức Lý chỉ giải đáp cho ông Tám tại sao Đức ngài không chuyển cho Thượng Tám Thanh qua Hiệp Thiên Đài. Đó là một câu trả lời cá nhân, nên Hội Thánh không ban hành Thánh Giáo này cho toàn Đạo.

“Chỗ xài” dành cho ông Nguyễn Thành Tám là Cửu Trùng Đài. Đức Lý giữ lời hứa đã thặng cho ông ấy lên Giáo Hữu, Giáo Sư rồi. Hai phẩm Phối Sư và Đầu Sư sau này do ông ấy tự phong cho mình chứ không phải Đức Lý.

Mời nghe đầy đủ phần đầu bài Thánh Ngôn ngày 24 Avril 1926 của NGỌC HOÀNG THƯỜNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỒ TÁT MA HA TÁT GIÁO ĐẠO NAM-PHƯƠNG:

«.. Vốn từ trước THẤY lập ra Ngũ chi Đại Đạo là:

- Nhơn-Đạo,
- Thần Đạo,
- Thánh Đạo,
- Tiên Đạo,
- Phật Đạo.

Tùy theo phong hóa của nhân loại mà gây Chánh giáo, là vì khi trước Càn vô đức khán, Khôn vô đức duyệt, thì nhơn loại duy có hành đạo nội tư phương mình mà thôi.

Còn nay thì nhơn loại đã hiệp đồng. Càn Khôn dĩ tận thức, thì lại bị phần nhiều đạo ấy mà nhơn loại nghịch lẫn nhau; nên THẤY mới nhứt định qui nguyên phục nhứt. Lại nữa trước THẤY lại giao Chánh Giáo cho tay Phàm, càng ngày lại càng xa Thánh-Giáo mà làm ra

Phàm Giáo. THẦY lấy làm đau đớn, hằng thấy gần trót mười ngàn năm, nhân loại phải xa vào nơi tội lỗi, mặt kiếp chốn A TỖ.

THẦY nhứt định đến chính mình THẦY độ rồi các con, chẳng chịu giao Chánh Giáo cho tay phàm nữa. Nhưng mà buộc phải lập Chánh thể, có lớn nhỏ đặng dễ thể cho các con diu dắt lẫn nhau, anh trước em sau mà đến nơi Bồng Đảo”.

«...Vì vậy THẦY mới lập ra có một phẩm Giáo Tông, nghĩa là anh cả của ba phẩm Đầu Sư, nghĩa là Giáo Hữu. Chẳng một ai dưới thế này còn đặng phép nói rằng thể quyền cho THẦY mà trị phần hồn của nhơn loại. Ai có đức hạnh lớn thì mới ngồi đặng địa vị của THẦY ban thưởng. Còn cả Môn Đệ ai cũng như ai, không đặng gây phe, lập đảng; nhược kẻ nào phạm tội, thì THẦY trực xuất ra ngoài, cho khỏi điều rối loạn.”

📖 (TNHT ngày 24-4-1926 Q1 trang 18)

Để chứng minh Đức Chí Tôn và Đức Lý Giáo Tông cầm quyền thưởng-phạt không giao cho ai, Bạch Sinh mời quý đồng Đạo nghe hai đoạn Thánh Ngôn sau:

* “... Thánh-Ngôn các con không đọc, lời Thầy nói cũng như không, mới ra tội lỗi các con phạm thượng thế ấy.

Vậy từ đây, quyền thưởng-phạt đã giao vào tay Lý-Thái-Bạch. Các con liệu mình mà cầu rỗi nơi Người.

Thầy dạy dỗ các con không nghe, đợi có hình phạt thì các con chịu lấy..”

📖 (TNHT Q1 trang 57 ngày 29.10.1926)

*** LÝ THÁI-BẠCH:

«...Từ đây Thầy đã giao quyền thưởng phạt về nơi tay

Bần đạo, vậy các đạo hữu khá hết lòng lo-lắng, vun đắp nền Đạo cho vững vàng, hiệp ý với Thiên cơ mà bước lên địa vị cao thượng; chỗ sứt-sè ôm thối mờ hồ, thì đã uống công-trình cực-nhoc từ bấy lâu nay, lại thêm chẳng đặng theo Thánh ý của Thầy là Bạch Chí-Tôn đã hết sức nhọc nhằn cùng sanh chúng..»

 (TNHT Q1 trang 57 ngày 29-10-1926)

Mong rằng quý đồng đạo trẻ của chúng ta hãy sáng suốt suy nghĩ lại nếu muốn nhận phẩm tước không phải của Đức Lý ban thưởng.

Quý bằng hữu đồng đạo trẻ hãy tin câu này “**Chẳng một ai dưới thế này còn đặng phép nói rằng thế quyền cho THẦY mà trị phần hồn của nhơn loại.**” là câu nói chân thật và công bằng của Chí Tôn.

Hãy in sâu trong lòng câu “**Còn cả Môn Đệ ai cũng như ai, không đặng gây phe, lập đảng; nhược kẻ nào phạm tội, thì THẦY trục xuất ra ngoài, cho khỏi điều rối loạn.**” để giữ linh hồn mình.

Miền Tây Việt Nam, ngày mùng 5
tháng 7 năm Nhâm Dần

Bạch Sinh

BÀI 8 ĐẠO LÀ GÌ?

 Bạch Sinh

BẠCH SINH MỜI QUÝ ĐỒNG ĐẠO ĐỌC BÀI THÁNH NGÔN SAU ĐÂY CỦA THẦY TỨC ĐỨC CHÍ TÔN Ngọc Hoàng Thượng Đế:

TÂY-NINH (Chùa Gò-Kén) năm Bính Dần (1926)

«...Đạo là gì?

Sao gọi Đạo?

Đạo, tức là con đường để cho Thánh, Tiên, Phật đọa trần do theo mà hồi cựu-vị. Đạo là đường của các nhơn phẩm, do theo mà lánh khỏi luân hồi. Nếu chẳng phải do theo Đạo, thì các bậc ấy đều lạc bước mà mất hết ngôi-phẩm. Đạo, nghĩa lý rất sâu xa, nhưng phải hiểu trước bao nhiêu đó, rồi mới học các nghĩa huyền bí khác cho đích xác đặng. Đời cũng thế, Đạo cũng thế, chẳng Đạo chẳng nên đời, Đời Đạo chẳng trọn, lấy Đạo trau đời, mượn đời giới Đạo, Đạo nên Đời rạng, dù áo phồn hoa, nường bóng khổ trăm năm mãn cuộc, tự thanh-cao, nếm mùi tự loại, dưỡng chí thanh nhàn thì có chi hơn.

 (TNHT Q2 trang 3)

► Lời tìm hiểu thêm:

Chắc quý bằng hữu đồng đạo cũng thấy như Bạch Sinh, đa số những môn đệ nhập môn cầu Đạo ít để ý tìm hiểu ý nghĩa của chữ Đạo. Nên hành đạo không định hướng.

Nên Có người:

- tưởng ăn chay là làm Đạo,
- tưởng công quả là làm Đạo,
- tưởng cầu phong chức sắc là làm Đạo.
- tưởng cúng tụng kinh là làm Đạo
- tưởng bố thí là làm Đạo....

Thật ra tất cả đều đó không phải là Đạo. Nhưng người hành Đạo phải cần mượn những thứ ấy làm phương tiện.

Vậy thực sự Đạo là gì?

Chí Tôn hỏi:

“Đạo là gì?
Sao gọi Đạo?”

Chí Tôn giải thích:

“Đạo, tức là con đường để cho Thánh, Tiên, Phật đọa trần do theo mà hồi cứu-vị. Đạo là đường của các nhơn phẩm, do theo mà lánh khỏi luân hồi. Nếu chẳng phải do theo Đạo, thì các bậc ấy đều lạc bước mà mất hết ngôi-phẩm...”

Ai biết **Con đường** đó là gì? Ở đâu?

- Con đường đó Chí Tôn và Chư Thần Thánh Tiên Phật đã dày công gây dựng để dẫn chúng ta đi. Dẫn bằng cách lập Pháp Luật và buộc ta phải tuân và hành. *Chỉ có tuân hành luật pháp mới về với Đạo.*
- Nếu không tuân và hành theo luật tức không theo Đạo và các bậc Thần, Thánh, Tiên đọa trần đều lạc bước mà mất hết ngôi-phẩm.
- Các nhơn phẩm nếu không tùng theo Đạo, tức là không tùng **luật pháp Đạo**, thì không tránh khỏi

luân hồi.

Mời nghe đầy đủ bài Thánh Ngôn tại Chùa Gò-Kén của Chí Tôn:

«TÂY-NINH (Chùa Gò-Kén) năm Bính Dần (1926):

“THẦY các con.

Cõi trần là chi?

Khách trần là sao?

Sao gọi khách?

Trần là cõi khổ, để đọa bậc Thánh, Tiên có lầm lỗi. Ấy là cảnh sầu để trả xong quả, hoặc về ngôi cũ, hoặc trả không xong quả, phải mất cả Chơn Linh là luân hồi, nên kẻ bị đọa-trần gọi là khách trần.

Đạo là gì?

Sao gọi Đạo?

Đạo, tức là con đường để cho Thánh, Tiên, Phật đọa trần do theo mà hồi cựu-vị. Đạo là đường của các nhơn phẩm, do theo mà lánh khỏi luân hồi. Nếu chẳng phải do theo Đạo, thì các bậc ấy đều lạc bước mà mất hết ngôi-phạm. Đạo, nghĩa lý rất sâu xa, nhưng phải hiểu trước bao nhiêu đó, rồi mới học các nghĩa huyền bí khác cho đích xác đặng. Đời cũng thế, Đạo cũng thế, chẳng Đạo chẳng nên đời, đời đạo chẳng trọn, lấy Đạo trau đời, mượn đời giới Đạo, Đạo nên Đời rạng, dĩ áo phồn hoa, nương bóng khổ trăm năm mãn cuộc, tự thanh-cao, nếm mùi tự loại, dưỡng chí thanh nhàn thì có chi hơn.

Vậy là mầu, vậy là trí.

THẮNG”.

Chí Tôn đã dạy rất rõ bằng ngôn ngữ nhà Nam

chân thật. Bạch Sinh không dám lấy ý riêng bày vẽ. Chỉ mong mỗi buổi tối ngồi cùng nhau đọc được lời vàng tiếng ngọc của Đấng Cha Trời để ta cùng bước đi gần về Cội Đạo. Nếu một môn đệ Cao Đài không hiểu Đạo là gì mà nói rằng đang theo Đạo, thì rất dễ lạc bước đi vào cảnh mê tín của tà thần vậy.

**Miền tây Việt Nam, ngày mừng 8 tháng 7
năm Nhâm Dần.
Bạch Sinh**

BÀI 9
THẾ NÀO LÀ TU?

 Bạch Sinh

BẠCH SINH MỜI QUÝ ĐỒNG ĐẠO NGHE LỜI ĐỨC CHÍ TÔN DẠY CHỮ TU:

“Nếu cả thế gian này biết tu, thì thế gian có lẽ cải lý Thiên đình mà làm cho tiêu tai, tiêu nạn nặng, hưởng lộc mỗi cá-nhân biết tu, thì là Thiên đình cảm bộ Nam Tào cũng chẳng ích chi.

Tu là chi? Tu là trau dồi đức-tính cho nên hiền, thuận theo ý Trời đã định trước.”

 (TNHT ngày 12 tháng 6 Bính-dân (21-7-1926) SAIGON (tại nhà CAO THƯỢNG PHẨM, Q2 trang 5).

Thế gian thường nói cửa miệng rằng: Đạo nào cũng dạy làm lành lánh dữ cả. Vì câu này nên người ta không thấy cái quý trọng của Đạo Trời trong buổi ân xá của Tam Kỳ Phổ Độ. Chữ Tu nói chung chung quá, nhiều người không biết đích xác Tu là làm gì?

▶ **Lời tìm hiểu thêm:**

Muốn hiểu chữ Tu theo ý nghĩa của Tam Kỳ Phổ Độ, thiết tưởng chúng ta cũng nên xem qua Luật Tu của Tam Kỳ Phổ Độ. Mời quý vị xem lại một điều trong Tân Luật.

Trích dẫn *Tứ Đại Điều Quy* của Tân Luật dạy TU:

1. *Phải tuân lời dạy của bề trên, **chẳng hổ chịu cho bực thấp hơn điều độ.** Lấy lễ hòa người. Lỡ làm lỗi phải ăn năn chịu thiệt.*

2. Chớ khoe tài đùng cao ngạo quên mình mà làm nên cho người. Giúp người nên Đạo. Đùng nhớ cừu riêng. Chớ che lấp người hiền.
3. Bạc tiền xuất nhập phân minh, đùng mượn vay không trả. Đối với trên, dưới đùng lòng dẽ, trên dạy dưới lấy lẽ, **dưới gián trên đùng thất khiêm cung**.
4. Trước mặt sau lưng, cũng đồng một bực đùng kính trước rồi khi sau.

Đùng thấy đồng đạo tranh đua ngôi mà xem không để lời hòa giải, đùng lấy chung làm riêng đùng vụ riêng mà bỏ việc chung. Pháp luật phải tuân, đùng lấy ý riêng mà trái trên dẽ dưới. Đùng cậy quyền mà yếm tài người”.

Đây là những điều ý Trời muốn chư môn đệ chúng phải làm. Đây là ý: **“Tu là chi? Tu là trau giỏi đức-tính cho nên hiền, thuận theo ý Trời đã định trước”**.

Mỗi thời kỳ có cách Tu khác nhau.

Đạo Cao Đài dạy: **“Tu là trau giỏi đức-tính cho nên hiền, thuận theo ý Trời đã định trước”**.

“.. Thuận theo ý Trời đã định trước.” Có nghĩa là thi hành luật pháp của Trời ban. Ngoài Pháp Chánh Truyền mọi người phải cúi đầu chấp hành tuyệt đối, không phải bàn cãi gì, người tín hữu Cao Đài phải thi hành Tân Luật: Trong đó có Ngũ Giới Cấm và Tứ Đại Điều Qui và Thế Luật phải gìn giữ.

Theo Tứ Đại Điều Qui đã trích; Người tín hữu Đạo Cao Đài không buộc phải bỏ qua lỗi của người trên: **“Trên dạy dưới lấy lẽ, dưới gián trên đùng thất khiêm cung”**.

Đạo Cao Đài cũng không dạy tu là bỏ lỗi cho nhau, mà là giúp nhau sửa lỗi để tránh Thiên trị. Nên bất cứ

ai cũng có thể góp ý cho mình, kể cả phẩm tước nhỏ hơn. Chính là ý:

“**chẳng hổ chịu cho bực thấp hơn điều độ**” và câu “**dưới gián trên đừng thất khiêm cung**”. Cho phép can gián các bậc đàn anh.

▶ **Tóm tắt bài đọc:**

- Tu có thể giúp đời tiêu tai, tiêu nạn.
- Chúc sắc Chúc việc không phải lúc nào cũng là người hoàn hảo chuyên truyền Đạo. Bản thân quý Ngài ấy cũng phải tiếp tục học Đạo: Học từ lời giáo huấn của bề trên, học luôn lời can gián của kẻ dưới.
- Nhân vô thập toàn. **Lỡ làm lỗi phải ăn năn chịu thiệt.** (Điều này Chúc sắc Nội Ô hiện tại không có).
- **Chớ khoe tài đừng cao ngạo quên mình mà làm nên cho người. Giúp người nên Đạo. Đừng nhớ cừu riêng. Chớ che lấp người hiền.**” (Điều này Chúc sắc Nội Ô hiện tại ai cũng có).

Đạo Cao Đài có Pháp và Luật rõ ràng ai đọc cũng hiểu, nên có thể tự đọc và thực hiện. Nếu thấy lẽ vô đạo của một chúc sắc bề trên phải khiêm cung can gián. Can không được phải trình lên Hiệp Thiên Đài giải quyết.

▶ **Lời bàn thêm:**

- Ai không tu (*không gìn luật pháp*) mặc họ, nhưng ta phải tu.
- Ta nhứt thiết không hiệp đồng chư môn đệ với kẻ giả tu.

Trước khi kết thúc bài đọc Thánh Ngôn, mời quý đồng đạo nghe lại toàn văn bài Thánh Ngôn dạy chữ tu đã trích:

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐỂ VIẾT CAO ĐÀI GIÁO-ĐẠO NAM-PHƯƠNG

“Chư nhu, chư tín-nữ khá nghe,

Nếu cả thế gian này biết tu, thì thế gian có lẽ cāi lý Thiên đình mà làm cho tiêu tai, tiêu nạn nặng, hưởng lựa mỗi cá-nhân biết tu, thì là Thiên đình cầm bộ Nam Tào cũng chẳng ích chi.

Tu là chi? Tu là trau dồi đức-tính cho nên hiền, thuận theo ý Trời đã định trước. Nếu thế gian dữ thì thế nào nặng bảo toàn, còn mong mọi gì nặng bền vững. Cá nhân dữ, thì thế nào bảo toàn tánh mạng. Đã bị tội cùng Thiên đình thì bị hành phạt. Nơi kiếp sống này, nếu không biết tu buổi chung-qui sẽ mắc tội nơi Thiên đình. Phẩm vị Tiên Phật để thưởng cho kẻ lành mới đáng phẩm vị, chớ chẳng phải của để treo tham cho thế gian phòng toan đạt nặng. Tuy luật lệ siêu phàm nhập Thánh thì vậy mặc dầu, chớ cũng do cơ thưởng-phạt của Thiên đình mới đạt phàm-vị ấy nặng, của vô-vi chưa chắc ai muốn lấy thì lấy tùy ý. Nếu làm Tiên Phật nặng dễ dàng thì cả thế gian, miễn có học chút ít thì đã nặng làm Tiên Phật rồi, vì luân-hồi đâu có phòng sanh sanh tử tử.

Kinh điển giúp đời siêu phàm nhập Thánh chẳng khác chí đũa ăn cơm, chẳng có đũa, kẻ có cơm bốc tay ăn cũng nặng. Các con coi kinh điển lại, rồi thử nghĩ lại sự công bình thiêng liêng mà suy gẫm cho hay lẽ phải. Thấy khuyên các con theo sau Thấy mà đến phẩm vị mình thì hay hơn tuông bờ lướt bụi, đi quanh kiếm quất nghe.

THĂNG.

 (TNHT ngày 12 tháng 6 Bính-dân (21-7-1926) SAIGON
(tại nhà CAO THƯỢNG PHẨM).

**Miền tây Việt Nam ngày 11 tháng 7
năm Nhâm Dần.
Bạch Sinh**

ĐỌC THÁNH NGÔN CÙNG BẠN

ĐIỂN LẠC